

asistenci g. župnika iz Skal. Ob odprtem grobu se je poslovil od rajne tretjerednik Vinko Krajnik s tako ganljivimi besedami, da ni ostalo nobeno

oko suho. Počivaj v miru, draga Marija! Vsemo- gočni bodi Tvoj obilen plačnik! — Zalujočim ostalim naše sožalje!

Dopisi

Dravska dolina

Ojstrica nad Dravogradom. Ko je v začetku oktobra 1940 odšel od nas učitelj Oskar Gajst na višjo učiteljsko šolo v Zagreb, je bilo eno učiteljsko mesto ves čas prazno. Zaradi tega pa tudi zaradi velikih snežnih zametov, ko otroci niso mogli obiskovati šolskega pouka, je veliko trpel pouk na naši šoli. Po uvidevnosti naših šolskih oblasti je bila na izpraznjeno mesto 1. marca nastavljena za učiteljico gđica Helena Heršček iz Maribora. Gđica učiteljica vsi želimo, da bi se ves čas svojega službovanja na Ojstrici dobro počutila! — Zapustila nas je tudi splošno znana in priljubljena mežnarica Tončka Šmon in se je preselila v Spitalič. Selitev je bila zelo težavna zaradi snežnih zametov. Po zaslugi neustrašenih in odločnih ljudi pa je bila ta težava premagana. Obilo sreče v novem kraju!

Ptujsko polje

Ptuj. (Telovadna akademija FO in DK.) Ptuj-ske katoliške organizacije so pripravile na praznik sv. Jožefa prekrasno telovadno akademijo, ki je bila posvečena polnoletnosti Nj. Vel. kralja Petra II. Akademije se je udeležilo tudi več odličnih predstavnikov oblasti, tako poveljnik mesta g. major Dimitrijevč z gospo ter g. major Gregubič z gospo in več častnikov. Med civilnimi uglednimi predstavniki oblasti, tako poveljnik mesta g. major Dimitrijevč z gospo ter g. major Gregubič z gospo in več častnikov. Med civilnimi uglednimi gledalci je bil okrajni načelnik g. dr. Anton Farčnik z gospo, mestni župan g. dr. Remec, bivši narodni poslanec g. Marko Kranjc, gvardijan minoritskega samostana g. p. Miroslav Godina in še mnogo drugih. Ptujsko mestno gledališče že zlepa ni bilo tako natlačeno kot tokrat; se stojišča so bila vsa razprodana že v teku dopoldneva. Gledalci pa so bili navdušeni ob izvajanju lepo izbranih programov akademije. V zborni deklamaciji je večja skupina članov podala izpoved naše mladine, ki naj ima za cilj delo za Boga in narod. Vse telovadne točke so najlepše uspela. Predvsem so občinstvu ugajale letošnje proste vaje članov in članic; mladenke so se lepo odrezale z vajo »Černi zvon«, gojenke pa s prekrasno podano »Vebelico«. Tudi mladi so želi veliko odobravanje zaradi z igrjo pri mizi. Kako velikopotezna je bila ta akademija, si lahko mislimo, če je nastopilo nad 140 članov in članic FO in DK. Slavnostni govornik g. ravnatelj gimnazije Franc Alič je tako navdušil množico, da je ob koncu njegovega govora kot iz enega grla zapela himno »Hej Sloveni!« Govornik je dejal, da se mora vsak član katoliških organizacij izobraževati, da bo lahko delal za Boga in narod. Poudaril je, da je naša mladina vodno pripravljena braniti narod in domovino in, če treba, iti po ono, kar nam po jeziku in krvi pripada. Večkrat je prišlo do navdušenih vzklikov Nj. Vel. kralju Petru II. in knezu namestniku.

- »Meni ni treba prisegati — ni za kaj.«
- »Vsaka priča mora priseči,« je zahteval sodnik.
- »Jaz nočem pričati, povedal bom kaj drugega.«
- »Kaj pa? Nikar nas ne zadržujte!«

Tedaj je Judeža spreletelo po vsem telesu; začel se je tresti, težko je sodel, goital je, kakor da ga duši, večkrat je začel: »Ja — ja — az...« — pa ni mogel naprej. Nazadnje je z vso silo bruhal iz sebe:

»Jaz sem ga. Jaz sem Tinča zaklal.«

Ko bi bila strela z jasnega neba udarila v sodno dvorano, ne bi bili ljudje mogli biti bolj izenačeni in zaprepasčeni. Nekaterim je ušel kak vzklík; tisti, ki so bili blizu Judeža, so prestrašeno zastrmeli v njega, Peter je zazijal, Meležnik pa si je oddahnil, kakor da ga je pravkar izpustila mora. Župan se je vzravnal, porogljiv smehljal mu je zaigral okoli ust. Medtem se je Judež spet usedel, z lakti se je uprl ob kolena in zakril obraz z rokami.

»Kdo je ta?« so se spraševali zadaj meščani, ki so prišli razpravo poslušat.

»Podkrajški Judež je,« so drugi odgovarjali.

Po dvorani je hruščalo kakor v velikem ulnjaku. Ko se je poleglo prvo razburjenje, je predsednik poklical Judeža:

»Rebernik Anton, ali vam je resnica? Ali ostanete pri tem, kar ste rekli?«

Slovenske gorice

Negova. Higijenski zavod v Ljubljani je priredil pri nas od 8. do 13. marca zdravstveno-socialni tečaj. Bil je nujno potreben. Zaščitna sestra gđica Mastnakova in njena tovarišica sta imeli več zelo poučnih predavanj o negi dojenčkov in o nevarnejših boleznih: rak, jetika, pasja steklina, davica; slednje je imel g. dr. Sokolov, banovinski zdravnik. Predavanja so bila ponazorjena s skioptičnimi slikami in filmi. Bila so zelo dobro obiskana, vsi so jim z velikim zanimanjem sledili. Čez dan sta obe sestri obiskovali naše družine, kjer imajo majhne otroke in bolnike, ter svetovali vse potrebno in tudi praktično kazali. Naredili sta 85 obiskov pri zelo slabem vremenu in slabi poti. Nazadnje je bilo bogato obdarovanje revnih mater. Darila je pripravila s pomočjo društva »Priatelj Slovenkih goric« gospa podbarna Klara Majcenova in jih poslala. Vsem, ki so k tako lepo uspelemu tečaju pripomogli, bodi tu izrečena prisrčna zahvala.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Dve vrli družini sta nedavno slavili 25 letnico poročnega dneva, in sicer: Janez in Ana Nedeljko in Stefan in Ottilija Nedeljko, posestniki v Vrtovarcih. Primerno sedanjemu težkemu času je bila proslava bolj v cerkvi s sv. mašo in skupnim sv. obhajilom vseh družinskih članov. Obe družini sta z gledno krščanski; v njihovih hišah je »Slov. gospodar« na prvem mestu. Vsi dobro misleči župljani žele slavljencem še dolgo vrsto let srednega družinskega življenja tja do zlatega, oziroma bisernega poročnega dneva! — Da je zmisel za potrebo novega bogoslovja res prodrla v naše dobro, verno ljudstvo, dokazuje zbirke ob veselih in žalostnih priložnostih. Tako so pogrebi na sedmini za našim vrtilim in prerano umrlim možem Janezom Fekonjo v Smolinčih zbrali 70 din, svatje Čeh Franček in Marije v Hvalčevih prav tako 70 din za novo bogoslovje. Bog živi darovalce! — V marcu so se vršile štiridnevne duhovne vaje za naše ženstvo pod vodstvom g. dr. Alojza Tomca, salezijanca iz Celja. Mogočna beseda g. voditelja je segla vsem globoko v dušo. Bog daj trajen uspeh — g. voditelju pa prisrčni: Bog plačaj!

Apače. V marcu smo imeli pri nas celo preseljevanje. Razen učitelja Lobnika, ki smo o njem že čitali v »Slov. gospodarju«, je bila po prošnji predstavljena učiteljica Magda Soukal. Odslija je v Mokronog. Bila je voditeljica Dekliškega krožka in zavedna slovenska dekleta so ji za njeno delo zelo hvaležna. — V Ljubljano se je odselili po lastni prošnji pismonoša Janez Oražem. — Za učitelja pride k nam Celjan Miha Rakun. Želimo, da bi mu delo za mladino nudilo mnogo veselja. — Kot pismonoša je nastopil službo domačin iz Črncev Janez Šober. Prepričani smo, da bo pisma in

Kratke tedenske novice

Tisoč Jugoslovancev je izročila francoska vlada Nemcem zaradi pomanjkanja živeža. Gre za tiste Jugoslovane, ki so se borili v španski državljanski vojni na strani rdečih in so po polomu rdečega režima pribežali v Francijo. Nemčija bo te Jugoslovane uporabila za razna dela.

Bivši predsednik avstrijske vlade dr. Kurt Schuschnigg, ki je bil po priključitvi Avstrije k Nemčiji v internaciji (priporu) na Dunaju, je bil preseljen v neko majhno vasico na Bavarskem.

Sovjetska Rusija je na svečan način izročila Madžarom 56 honvedskih zastav, katere so Rusi svoječasno zaplenili honvedskim poikom.

Po vsej Italiji so slavili zadnjo nedeljo siovesno 22 letnico fašistične stranke.

Obsedno stanje v nekaterih turških okrožjih je zopet podaljšano za tri mesece.

Zastopnik sovjetskega zunanjega ministra Višinski je v nedeljo sprejel turškega poslanika v Moskvi. Baje se dela na nenapadnih pogodbah med Rusijo in Turčijo.

Japonski zunanji minister Macuoka je v nedeljo popoldne prispel v Moskvo. Pozdravili so ga zastopniki sovjetskega zunanjega ministrstva. Predvidoma bo Macuoka nadaljeval pot v ponedeljek zvečer, in sicer verjetno najprej v Rim.

Proti koncu minulega tedna je sprejel vodja Nemčije Hitler ob navzočnosti nemškega zunanjega ministra Ribbentropa madžarskega zunanjega ministra Bardossyja.

Po podatkih iz nemških službenih krogov znaša, jo celokupne angleške izgube zaradi nemških letalskih napadov, ki so se v povečanem obsegu pričeli lani septembra, doslej 25.000 mrtvih in 35.000 ranjenih.

Angleška trdnjava Gibraltar v južni Španiji je pripravljena ter preskrbljena za 18 mesečno obleganje.

Angleži poročajo, da so prispele v Anglijo prve tako zvane ameriške »leteče trdnjave«. Ta ogromna letala imajo po štiri motorje, dolga so po 20 m in široka po 30 m. Imajo veliko nosilnost in morejo preleteti velikanske daljave brez prestanka.

Angleško letalstvo je dobilo doslej 3600 letal iz Amerike.

Južnoafriške čete so zavzele abesinsko mesto Negeli, ki je eno izmed treh največjih italijanskih oporišč v Abesiniji.

Največji nemški križariki »Scharnhorst« in »Gneisenau« (26.000 ton) križarita po Atlantskem oceanu in povzročata angleški mornarici velike skrbi.

Na podlagi novega zakona o pomoči Amerike demokratičnim državam gradijo Zedinjene države 400 parnikov, ki bodo stali 200 milijonov din. — 50 ameriških parnikov bo že prihodnje dni Angliji na razpolago.

»Da,« je Judež zamolklo odgovoril in vstal, pogleda pa ni dvignil.

»Kako ste vi prišli do tega, da ste Homana zabodli? Saj v pretepu niste bili zapleteni?«

»Jaz imam samo to, kar si pridelam. Kegljišče sem si najel, da bi si še kak dinar zaslužil. Ko so se stegli, me je ujezilo, da mi delajo škodo. Šel sem med nje, da bi jih razločil. Eden me je udaril v lice. Taka jeza me je tedaj pograbila, da nisem vedel, kaj delam. Sam nisem imel noža, pa zraven mene je enemu gledal iz hlač. V slepi jezi sem ga pograbil in ga zasadih Tinču, ki je bil najbolj divji, v prsa. Potem sem zagrabil Nadvorskega Petra in ga zagnal s keglijšča.«

Počasi in brez poudarka, kakor da bere, je Judež to povedal. Saj je imel časa dovolj, da si je lahko vso izpoved namislil in se je od besede do besede naučil.

»Zakaj pa niste takoj priznali, da ste vi storilec?« je vprašal predsednik.

»Groza me je bila pred ječo,« je dejal; »že od nekdan sem imel strah pred njo.«

»Kako pa je bilo, da ste se danes odločili in priznali?«

»Vest mi ni dala pokoja. Nisem mogel prenesti, da bi drug po krivici trpel namesto mene.«

»Hehehehehe,« se je Migeec zoprn zarezal in pomeril Judeža z izzivalnim, škodoželjnim pogledom.

(Dalje sledi)

mrtvecem naj bi jim pomagali na onem svetu, da bi ne trpeli nobenega pomanjkanja. Takšni običaji pa so živi še dandanes in to celo v Evropi. Tudi tu skušajo ponekod preostali mrtvecem za življenje v onostranstvu nuditi vse to, kar jim je bilo važno v tem življenju. Eden najbolj čudnih običajev te vrste se je ohranil v Bolgariji, kjer grobove kurijo, da bi se duše pokojnikov grete.

Podlasica na srninem hrbtu. V Selence na Sudejskem je pritokla srna, ki se ji je v vrat zagrizla podlasica. Podlasica se je bila tako nasrkala srnine krvi, da se ni mogla niti premakniti, ko so jo zbil na tla. Srna je izgubila toliko krvi, da jo je vzel neki kmet v nego.

*